

Trở về với thiện lương chính là hy vọng lớn nhất của sinh mệnh
Sinh mệnh cũng giống như hoa quỳnh, phải dùng mồ hôi và nước mắt suốt nhiều năm, tưới tắm cùng bao tâm huyết mới có được thời khắc nở nụ cười ngấm nhìn thế gian.

Gương mặt xinh đẹp như bông hoa e ấp, tấm chân tình sắt son như đoá hồng chớm nở... Tất cả đều như hoa, và sinh mệnh cũng là hoa.

Mỗi người đều có một loài hoa yêu thích của mình, mỗi người cũng đều có rất nhiều lý do để thiện đãi bản thân. Hãy ngưng kết ánh sáng và bóng đêm cả cuộc đời thành hương vị vĩnh hằng trong dòng trường giang vô tận của thời gian. Vào thời khắc nở rộ ấy, nó sẽ toả sáng lung linh, thu hút mọi ánh nhìn. Hoa mềm mại và yếu ớt, dầu xinh đẹp hơn thế, khoe sắc hơn thế cũng chẳng thể chống chọi lại với những trận mưa rét buốt buổi sớm mai và cơn gió đập vùi khi trời tối. Xuân hồng rồi cũng thi nhau héo tàn, chỉ còn lại nỗi buồn mênh mang khôn tả.

Hoa giống như nữ chiến binh xinh đẹp, dầu dần tàn phai nhan sắc, trong gió mưa cũng chẳng chịu cúi đầu

Sinh mệnh cũng như vậy, giống như một chiếc ly thủy tinh tinh tế, thường chẳng thể chống đỡ trước thiên tai nhân họa. Khi vỡ vụn nó lại trở thành những mảnh sáng lấp lánh vương đầy trên mặt đất, mỗi mảnh lại là một trái tim trong suốt tựa pha lê.

Sinh mệnh cũng giống như hoa quỳnh, phải dùng mồ hôi và nước mắt suốt nhiều năm, tưới tắm cùng bao tâm huyết mới có được thời khắc nở nụ cười ngấm nhìn thế gian.

Trong thế giới ngày nay, người yêu hoa ít dần đi. Khi con người bôn ba vì kế sinh nhai, thì ngay cả sinh mệnh của mình cũng chẳng thể nắm vững, còn ai sẽ lắng nghe lời bộc bạch của hoa?

Dẫu ở nơi đô thị huyên náo, xin đừng quên rằng thế giới này vốn chỉ như đoá hoa trong gương, ánh trăng trên mặt nước. Tất cả đều là hoa, hoa lại là tất cả. Vậy nên, Phật Tổ mân mê cành sen mà Ca Diếp lại mỉm cười, nụ cười ấy lại chính là cả thế giới.

Sinh mệnh giống như âm nhạc và bức tranh, luôn ẩn giấu một thanh điệu hay màu sắc thiên định

Sinh mệnh có lẽ là nhân tố duy nhất nhận được sự sùng bái trong vũ trụ. Sự thai nghén, đản sinh và hiển hiện bản chất là một quá trình vô cùng xúc động lòng người.

Sinh mệnh giống như âm nhạc và bức tranh luôn ẩn giấu một thanh điệu hay màu sắc thiên định. Khi nó bị sóng lớn cuốn đi, khi nó nghe thấy sự thôi thúc của tiếng tù và sẽ đột nhiên bừng tỉnh, hiển lộ ra bản chất diễm lệ và hiên ngang. Đó có thể là sự thấp hèn, sự khiếp nhược, sự vô vị, nhưng chủ nhân của chúng lại chẳng thể tự mình lựa chọn.

Sinh mệnh chính là hy vọng

Sự thấp hèn và dung tục chẳng thể đặc ý quá sớm, không nên ngộ nhận rằng chúng đã thành công khi tiêu diệt sự cao thượng và thuần khiết. Giả tạo chẳng thể bền lâu, bởi thời gian như dòng trường giang ào ạt sẽ xối sạch tất cả. Những kẻ thấp kém, gian thương và dung tục chẳng thể vĩnh viễn đội mãi vòng nguyệt quế vinh quang của những nhà giáo dục, thi nhân và chiến sỹ.

Con cháu của họ cũng sẽ cảm thấy vô cùng hổ thẹn vì điều này.

Chỉ khi quay trở về với sự chân thành, thiện lương và nhẫn nại, khi ấy sinh mệnh mới thực sự tìm được bầu trời hy vọng!

Bài viết: "Trở về với thiện lương chính là hy vọng lớn nhất của sinh mệnh"

Minh Nguyệt